

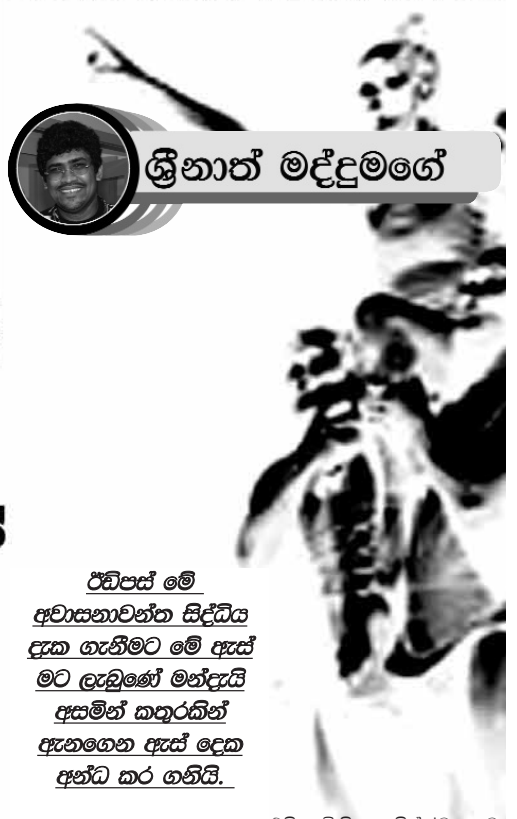

ඊඩීපස්

උදයට පා හතරකින් ද දහවලට පා දෙකකින්ද හවසට පා තුනකින් ද රාත්‍රියට නැවත පා සතරකින්ද යන සතා කවරෙක්ද? මන්ත්‍රකාරය විස්තෘ අසන ලද ඉහත ප්‍රශ්නිකාවට පිලිතුරු දීමට තිබෙන්නේ සිව් කිසිවෙකුටත් මෙය විසඳීමට නොහැකි වෙයි. එහෙත් ඊඩීපස් මේ ප්‍රශ්නිකාවෙන් කියවෙන සතා අන් කිසිවකු නොව මිනිසා බව පවසයි. කාටවත් විසඳීමට නොහැකි වූ මෙම ගැටලුව විසඳ ගෙයින් ලැජ්ජාවට පත් වූ මන්ත්‍රකාරය නුවර පුර පවුරෙන් පහලට පැන දිවිහසා ගතිනි. මෙතක් පැවති මන්ත්‍රකාරයගේ ගුණනයෙන් නුවර වාසීන් ගැලවෙයි. තිබෙන්නේ වැසියන් සිය නුවර මන්ත්‍රකාරයගෙන් ගලවා ගැනීම ගැන මහත් සතුටු වී තිබෙන්නේ නිසි වූ රජ කම ඊඩීපස් ට පුද කරයි. වැසියන්ගේ ඉල්ලීම පරිදි ඔහු යොකෙස්ටා බිසව සිය බිසව තනතුරේ තබා ගනියි. ඊඩීපස් ඉතා බුද්ධිමත්ව රට පාලනය කරයි. ඔහුට දාව යොකෙස්ටා හට පුතුන් දෙදෙනෙකුත් දුවරු දෙනෙකුත් ඉපදෙයි. පහළොස් වසරක් ගතවූ පසු නැවත තිබෙන්නේ වින කරන දුර්භික්ෂයක් හට ගනියි. මේ විපතක් තමන් ගලවා ගන්නා ලෙස නුවර වැසියන් රජුගෙන් අයැදිති. ඊඩීපස් නාට්‍යය ඇරඹුණේ මෙතැනිනි.

මෙම පුරාවෘතයේ ශ්‍රේෂ්ඨ නාට්‍යයක් රචනා කිරීමට අවශ්‍ය අමුද්‍රව්‍ය සියල්ල තිබිණ. ඊඩීපස් තම පියා මරා මව හා විවාහ වීම අරුම පුදම දෙයක් සේ අපට පෙනුනද පුරාවෘතයට අනුව එවැනි දෙයක් සිදුවීම පුදමයක් වුවත් එසේ වීමට නොහැකි දෙයක් නොවන බව අපට පිලිගැනීමට හැකි වෙයි. කෙසේ වුවද ලෙසියස් රජු ඝාතනයට ලක් වූ ආකාර ගැන අපට සැකිමකට පත්විය නොහැකිය. අපට පැහැදිලිව ප්‍රශ්නය වන්නේ ලෙසියස් රජු සේවක පිරිසක් සමඟ අනාරක්ෂිතව මහපාණ් ගමන් ගත්තේ මන්ද? තිබෙන්නේ රජු මියගොස් සිටින බව අසන ඊඩීපස් ට සතිසකට පමණ පෙර තමා අතින් මරුම කෘ මිනිසා ගැන සිතීමට නොහැකි වූයේ මන්ද? මේවැනි ප්‍රශ්න රාශියක් අප සිත් තුළ පහළවීම ස්වභාවික ය. එහෙත් නාට්‍යයේ දී මෙවැනි කරුණු ප්‍රශ්න කිරීමෙන් තොරව පිලිගැනීමට ශ්‍රීක ප්‍රේක්ෂකයන් යුදානමින් සිටියහ.

එසේ ආරම්භ වන නාට්‍යය එක දිනට පෙලගැසෙයි. අවසානයේ දී දේව වාක්‍යය ස්ථිර වෙමින් මෙම අවසානවර්ත සිද්ධිය දැන ගැනීමෙන් කැළඹීමට පත්වන ඊඩීපස් මේ අවසානවර්ත සිද්ධිය දැක ගැනීමට මේ ඇස් මඟ ලැබුණේ මන්දැයි අසමින් කතුරකින්

ශ්‍රීනාත් මද්දමගේ

ශ්‍රීක නාට්‍යයේ ආරම්භය 4

ඊඩීපස් මේ අවසානවර්ත සිද්ධිය දැක ගැනීමට මේ ඇස් මඟ ලැබුණේ මන්දැයි අසමින් කතුරකින් ඇනගෙන ඇස් දෙක අහ්ඩ කර ගනියි.

ඇනගෙන ඇස් දෙක අහ්ඩ කර ගනියි. ඉන් පසු ඔහු තිසිරියන් කඳු වැටියට පලා යයි. මෙතැනින් නාට්‍යය අවසන් වෙයි.

මෙම පුරාවෘතයේ කිසි පළකම ඩෙල්ට් දෙවොලේ තිබිනි කෙරෙහි ශ්‍රීකයන් තුළ ඇති විශ්වාසයක් ගැන සඳහන් වෙයි. මෙම ඩෙල්ට් දෙවොල යනු කුමක්ද යන්න දැන ගැනීම මෙම ලිපිය කියවන ඔබට වැදගත් වේ යයි සිතමි. ඩෙල්ට් යනු තිබ් නගරයට සැතපුම් සිය ගණනක් වයඹින් පිහිටි නගරයකි. එහි පිහිටි ඇපලේ ගේ දෙවොල එහි වාසය කරන පුජකයන්ගේ දක්ෂතාවය නිසා ඉතාම භාස්තමි තිබෙන නැතක් ලෙස මුල ග්‍රීසිය පුරාම ප්‍රසිද්ධියට පත්ව තිබිණි. ග්‍රීසියේ නන් දෙසින් පමණක් නොව පිට දේශ වලින්ත් ඇපලේ දෙවියනගෙන් තිබිනි අසා ගැනීමටත් උපදෙස් ලබා ගැනීමටත් ජනයා ඩෙල්ට් දේවාලයට ගියේ ය. ඩෙල්ට් පුජකයන්ට වැරදුණේ කලාතුරකිනි. ග්‍රීසියේ නොයෙක් දෙසින් ජනයා දිනපතාම වාගේ

එහි පැමිණිය හෙයින් රට තොට පිලිබඳ සියලු විස්තර ඔවුන්ගේ අසා දැන ගැනීමට පුජකයන්ට හැකි විය. තමන්ගෙන් අසනු ලැබූ ප්‍රශ්න වලට පුජකයෝ මිනිසුන්ගෙන් අසා දැනගත් දේ බුද්ධිමත්ව විමර්ශනය කර කාලෝචිත පිලිතුරු දුන් හ මේ පිලිතුරු කිරී ගතට ඇත්තාක් මෙන් සැබෑ විය. මේ නිමිති කියන්නේ නියමිත පුද පූජා හමාර වීමෙන් පසුව ය.

දේවාල උරුමය තුළ ප්‍රනාන් නම් උරුමයා දරණ ලා ගෙන සිටින්නේ සැඩ් විශ්වාස කරන සිදුරු උඩින් තබා තිබුණා නම් පා අසුනක නිමිති කියන පුජක ප්‍රමිති නිද්‍රාගෙන සිටියහ. ස්වල්ප මොහොතකින් දෙවියන් ආරූඪ වන ඇස දෙවියන්ගේ සන්දේශය නොපෙන්වන භාෂාවකින් ප්‍රකාශ කරයි. බැතිමතා ගමරට බලා යන්නට සැරසුණා විට පුජකයෝ දේවභාෂිතයේ සාරාංශය ප්‍රකාශ කිරීමට විරුද්ධ නොවන අතර පත් කරති.

දෙවියන්ගේ පිලිතුරු බොහෝ විට දෙපැත්ත කැපෙන පරිදි සකස් වී පිහිටා තිබේ. තමන් පර්සියාවේ රජු සමඟ යුද වැදිය යුතු නැද්ද යන්න ලෙසියාවේ ක්‍රෙඩිසස් රජු ඩෙල්ට් දෙවොලින් විමසූ විට ඔහුට පිලිතුරු වශයෙන් ලැබුණේ ඔහු යුද වැදෙනාහොත් බලසම්පන්න අධිරාජ්‍යයක් විනාශයට පත්වන බවයි. සංග්‍රාමයෙන් ජය අත් වූයේ පර්සියාවේ කුජරාස් රජුට වුව ද නිමිත වැරදුණේ නැත. මන්ද ක්‍රෙඩිසස් සැබැවින්ම බලසම්පන්න රාජ්‍යයක් විනාශයට පත් කළ හෙයිනි. එය අනෙකක් නොව තමන්ගේම අධිරාජ්‍යයයි. (මෙවැනි අන්දැකීම විර්තමානයේදී අපට අත්විඳිය හැකි ය. නිමිති, හදුනන්, යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර වලදී කරනු කාරණා ඉදිරිපත් කරන්නන් දැන් වුව ද අනුගමනය කරන්නේ මෙම ක්‍රම වේදයම නොවේද?)

ශ්‍රීක නාට්‍යයේ ප්‍රධානම ලක්ෂණය රඳා පැවතුණේ තුදෙක් වාචික අතිනය මත ය. එහි ආරම්භ අතිනයක් තිබුණේම නැතැයි කිව හැකි ය. සුවිශාල ශ්‍රීක රඟ මඩලේ දුරින් සිටින ප්‍රේක්ෂකයාට නැවතත් දිස් වූයේ කුරුමිටිටත් මෙන් කුඩාවට ය. එහෙයින් ඔවුන්ගේ සියුම් රඟපෑම් වී හම් ඒවා ප්‍රේක්ෂකයාට ගුණනය කර ගන්නට නොහැකි විය. එහෙයින් හඳුන්වන යෙදුණේ අධි රංගනයක ය. පියවරක් ගැබීම ප්‍රේක්ෂකයාට පැහැදිලිව දැකිය හැකි වනු පිණිස නළුවාට පස පමණට වඩා ඔසවා සෙමින් නබන්නට සිදුවිය. යමක් දීම ඇගවීමට එසේම අත ඔසවා සෙමින් දිගු කළ යුතු විය. සියලු නළුවන් වෙස් මුහුණු පැළඳ සිටි නිසා එහි සාන්විත අතිනයක් තිබුණේ ම නැත. ආහාර්ය අතිනය ද යොදා ගන්නට නොහැකි විය. මන්ද ශ්‍රීක උරුමයේ (නාට්‍යයේ) ස්ත්‍රී පුරුෂ සියලු චරිත නිරූපනය සඳහා නළුවන් පැළඳ සිටියේ දෙපා දක්වා විලිනු ඔලොකුවකි. එහෙයින් චරිතයක් හඳුනාගත හැකි වූයේ ප්‍රමාණයට වඩා විශාල ලෙස කපා තිබුණා ඇස් කන් හා මුඛය සහිත වෙස් මුහුණිනි. සියළුම නළුවන් අධියක් පමණ දික් වූ කොකුරු හොස් නම් පාවනන් විශේෂයක් පැළඳ සිටියහ. නිස කෙස් උඩට හරවා බැඳ එයිනුදී අධියක් පමණ උසක් දේශයට එකතු කොට ගත් හ.

